

tana vahivat kyynelleet. Hori-
juen sitten astui miehensä
tuolin luo, joka mykkänä istui
pöydän luona.

— Vikki rakas, — kuiskasi hän
hiljaa — anna kaikki minulle
anteeksi, — sitten takertui sanat
kurkkuun, ei kuullut muuta
kuin "lapset, lapset, Vikki" — ja
hän kaatui hervottomana lattiaan.

Vikki sävähti, nosti Orvokin
sylhinsä, katsoi syvästi elottomia
silmäänsä ja kyynelvet vierähti pos-
kille — vei hänet sänkyyn, kutsui
lääkärin, joka sanoi sydämen josta-
kin surusta tai ponnistuksista
aurtuneen ja sisäinen veren vuoto
tuottaa kuoleman jonkun tun-
nin kuluttua.

Kalpeana seisoi Vikki, katsoi
tuojuoti vuoteelle. Tuntui niin
raskaalle ilma.

Hän oli nyt vapaa siitä, joka
tahtoi tietää joka retken minne
hän illoin meni kun ulos lähti.

Tämä on jokapäiväinen tarina
nytkin ja siksi tahdon tällä huo-
mauttaa monia miehiä.

Kirsti.

Tahdonvoima

Merivirran perhe oli pikkuva-
rakkaiden piiriin kuuluvaa väkeä.
Heillä oli komeanlainen huvila
ja pieni kauppapuutarha vuokra-
maalla Männistön kylässä Ran-
tatörmän kartanon maalla.

Eivät noin kohtalaisen hyvin
ja oli vielä joku tuhat pankissa-
kin. Olihan rouva Merivirta saa-
nut perää varakkaat vanhempan-
sa.

Itsemielestään he olivat kaikin
parempia ihmisiä kuin Männistön
kylän muut ihmiset, etenkin työ-
läiset.

Oli vain aniharvoja kristillis-
mieliseksi itseään kutsuvia ihmisiä,
jotka olivat kyllin arvokkaita
Merivirran seuraverieiksi. Sama-
in vain aniharvat lapset saivat
armon olla heidän lastensa leik-
kitovereina.

Merivirran seurapiiriin ihmisiin
kuului m.m. Kolholan Manta, eri-
ään aikoinaan paikkakunnalla
kuuluisaksi tulleen vääränrahantekijän
seuran jäsen, joka seura
lävisi "johtajan" jouduttua vi-
ranomaisten kynsiin. Missä Man-
ta kävi, sieltä aina jotakin katosi:
pieniä esineitä, kuten vaatekap-
paleita, pyyheliinoja, pesuharjoja,
pikkurahasummia y.m. Se ei
merkinnyt mitään Merivirran
mielestä, nuo jutut kun olivat
vain maailman lasten parhausta.
Olihan Manta tunnettu kristillis-
mieliseksi, joka ahkeraan luki vir-
sikirjaa ja uutta testamenttia.

Samantapaista väkeä olivat Me-
rivirran toisetkin seuraimiset.
Siihen kuuluivat m.m. kylän par-
haat kielikellot.

Kun Merivirran seura kokoon-
tui, niin kyllä siinä saivat kylä-
läiset kuulla kunniansa. Kellä
oli tottelemattomia lapsia, kellä
oli velkaa toiselle, kuka sai liika-
hyvää tai liika huonoa ruokaa,
kellä oli liian hyvät tai liian hu-
onut vaatteet, tai kellä oli ruumiil-
lisia vikoja. — Ja vielä enempi:
kuka oli "varas" tai aviottoman
lapsen äiti; — kaikki nämä jou-
tuivat aukaran arvostelun alai-
seksi Merivirran seura: kokoon-
tuessa kekkeireissä.

Kun sitten paikkakunnalle syn-
tyi työväenyhdistys, olivat sen jä-
senet ja koko puolue "roistojen
salkki", jota jokaisen kunnan ih-
misen oli kavahdettava.

Sattuipa joku työväen edistys-
pyrkimykseen osaaottava teke-
mään pienintäkkin, mikä ei miel-
lyttännyt Merivirran väkeä, kyllä
sai kuulla kunniansa.

Kerran eräs työläinen joutui
Merivirrälle 16 markkaa velkaa.
Se oli teko, jota tuomitukseen ei
Merivirran rouva löytänyt kyllik-
si rumpia sanoja.

"Sellaisia ne ovat, ne sosialis-
tit! kuultiin rouvan päivittelevän.
"Senkin poltettavat!"

Saiipa melullaan eksytetyksi
työläisiinkin parhaamaan järjestö-
vereitaan.

Kun heille yritti selittää, että
ihminen on olojen tulos, ympä-
ristönsä kasvattama ja että ih-
mistahto yksilöllisesti on epäva-
paa, joten jotakin tekoa arvostel-
lessa on tutkittava syyt, missä
olosuhteissa se on tapahtunut,
teontekijän henkinen tila j.n.e.,
niin se oli niin kauheaa antikris-
tuksen oppia, ettei Merivirran
herrasväki voinut sitä kuulla.

"Ihminen on luontonsa herra",
kivahti Merivirta päättävästi,
kun oli puhe luonteenominaisuuk-
sista.

"Ei meidän lapsista ikänä sel-
laisia roikaleita tule kuin useat
tämän kylän ihmiset, vaan heis-
tä ulee kunnan ihmisiä, kuten
me itsekin olemme. Meitä onkin
Jumala siunannut, ettemme ole
puutteessa emmekä tarvitse vel-
kaa tehdä", päätteli rouva Meri-
virta.

Heillä olikin pari poikaa, joista
toinen, vanhempi, oli rautatieläi-
senä H—n asemalla, nuorempi
oli Merivirta.

Merivirran pariskunta joutui
jo vanhemmalle puolelle ikää,
kun syttyi suuri sota.

Väkijuomaliikkeet suljettiin ja
se harmitti Merivirran isää ja
poikia, mutta vielä enemmän
Männistön kylässä kesähuvilas-
saan asuvaa väkijuoma-Pussin-
heimoa.

Edelliset eivät saaneet nau-
kua ja jälkimäinen ei saanut vii-
naansa kaupaksi.

Yhdessä he sitten päättivät, et-
tä sota ja siitä johtuvat virano-
maisten toimenpiteet ovat jumal-
lanrangaistusta ihmisten, erittäin
työläisten jumalattomuuden täh-
den.

Samaa mieltä oli rautatieläi-
nen Reino Merivirtakin H—n a-
semalla, kun ei voinut vanhaa
tuttumustaan seurata. Pieni
palkka ei riittänyt alimman sal-
litun väkijuomamäärän ostoon, se
kun oli myös tuntuvasti kallistu-
nut.

— Joisivat kohtuullisesti, ettei
tarvitsisi sulkea kauppoja, mutta
kun juodaan kuin siat!" päätteli
Reino Merivirta. Työläiset sekä
muualla että Männistön kylässä
olivat väkijuomaliikkeiden sulke-
miseen tyytyväisiä. Vähenevän
hän tappelut, rähjäämiset ja kaik-
ki rikokset maassamme tuntuvas-
ti — melkein hupenivat olemat-
toimiin entiseen verrattuihin.

Merivirran perheessä vaan yhä
pauhattiin työläisten jumalatto-
muudesta ja siveellisten käsitteiden
höltymisestä. He varotteli-
vat kotona olevaa nuorempaa poi-
kaansa Eemeliä menemästä työ-
väen talolle, siellä oppii kaikkea
pahaa.

"Se on huorien ja varkaiden
pesäpaikka", niin päättivät Meri-
virran väki, sekä heidän seuraan-
sa kuuluvat. Eräskin "parempi"
työläinen koetti estää 16-vuo-
tiasta tytärtänsä menemästä työ-
väentalolle edes iltamiin, ettei
vaan oppisi pahaa...

Sattui sitten pari tapausta, jot-
ka antoivat Merivirran seuralle
koko joukon päänvaivaa.

Sanomalehdet näet kertoivat,
että H—n asemalta lähtövalmiista
tavarajunasta oli varastettu laati-
koista yhteensä 34 pulloa munk-
kilikööriä ja oli varkauten syyllis-
iseksi havaittu asemamiehet Rei-
no Merivirta ja Valle Ranta, jot-
ka vangittiin. He olivat juomat
anastaneet ja osaksi jo juoneet.

Samaan aikaan tiedettiin, että
Tynkkynen 17-vuotias Elli-tyttö
oli raskas, vaikka tyttöä oli es-
tetty pääsemästä työväentalolle
"pahaa oppimaan".

Rouva Merivirta sekä rouva
Tynkkynen olivat hyvin alaku-

loisia, kävelivät pää alaspainu-
neena.

Kylässä vaan kummasteltiin,
kun ne parempain ihmisten jäl-
keläisetkin painuvat monien mui-
den kuolevaisten tasolle, kun tah-
donvoimat pettävät.

Kulkija.

YSTÄVÄLLINEN HUOMAU- TUS

kaikille niille henkilöille, jotka
ovat velkaa Toveriin. Haluaisim-
me saada laskujamme maksetuk-
si tämän jällellä olevan vuoden
aikana niin paljon kuin suinkin
mahdollista. Samoin haluaisim-
me saada kaikilta niiltä suori-
tuksen, jotka ovat maksamassa
Toverille, voidaksemme parem-
min suorittaa omat laskumme.
Koettakaapa päästää itsenne siitä
omantunnon kalvavasta mados-
ta, joka tätä lukiessanne mieltän-
ne painaa ja lähettäkää suorit-
uksen ensitilassa. Toverille kuuluvia
rahoja älkää enään kauvemmin
taskuissanne kantako, ne tarvi-
taan Toverissa.

Seattlen ja ympä- ristön toverit!

Kuluttakaa joutoaikanne
TOVERIN "SAPASSA"
116 4th Ave., So.

missä Tellä on parhain tilaisuus ta-
vata tuttavianne, suada viimeisimmät
tiedot maailman tapahtumista, sinne
tulevista sanomalehdistä. Sinne voit-
te jättää matkalahukunne astiolla
käydessänne ja pitemmäksiin aikaa.
Sieltä saatte parhainta kirjallisuutta,
voitte tilata sanomalehtenne, joulukor-
ttihine y. m. Sinne voitte jättää
rahanne tallettavaksi, voitte lähet-
tää rahaa sen kautta sukulaisillenne
Suomeen parhaimman kurssin mu-
kaan, sieltä voitte ostaa piletteine
Suomeen tahi Suomesta Amerikkaan ja
ellei Tellä olisi mitään muuta asiaa,
voitte saada sieltä kupposen kuumaa
ja hyvää kahvia sekä muita virvo-
kelta.

Olemme nyt suurentaneet liikettä
laittaen lisää tilaa, sekä kolme pallo-
pöytää entisen lisäksi, joten voitte
hauskaasti kuluttaa joutoaikanne o-
massa liikkeessänne, tarvitsematta
muualta mennä.

Käykää katsomassa! Palvelemme
ilmiellin! Telefooni vapaasti käytet-
tävisiänne kaupungin rajain sisällä.

Tavatkaa tuttavianne

TOVERIN SAPASSA,

116 4th Ave., So., Seattle, Wash.

— Kerätessänne tilauksia
Toverille ja Toveritta-
relle voitte toimia paremmin
kun pyydätte lähettämään paik-
kakuntanne tilaajaluettelon, jos-
ta näette kenelle tulee lehti ja
kenelle ei ja kenen tilaus on uu-
distettava, sillä tilausten uudistus
on yhtä tärkeä kuin uusien tila-
uksien ottaminenkin.

Lukukirjoja lapsille

Meillä on velä jällellä jokunen määrä Lasten Joulua
1912, Lasten Joulu 1914 ja Lasten Kevät 1914 ja Lasten
Joulu 1913 sekä pienempi määrä Lasten Kevättä 1915.

Nämä ovat eronamaisia lukukirjoiksi lapsille suomalais-
sissa sunnuntai- ja kesäkouluissa ja kotilukuakin varten niil-
le, joilla ei ole tilaisuus käydä sunnuntai tai kesäkoulu.

Näitä julkaisuja saa tilata nyt viidellä sentillä kappaleen,
siksi kunnes ne ovat loppuun myyty kaikkia paitsi
Lasten kevättä 1915, joka nyt maksaa kymmenen senttiä
kappale. Saa tilata osoitteella:

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Ore.

Kun ajotte matkustaa Suo-
meen, tahi tuottaa tuttavanne
sieltä tähän maahan, niin os-
takaa

Piletteinne

meiltä. Me myymme matka-
pilettejä parhaimmille linjoille
mihin maailman kolkkaan ta-
hansa.

Kaikki, jotka ovat meiltä pi-
lettinsä ostaneet ovat olleet
tyytyväisiä.

TOVERI

Box 99 - - Astoria, Ore.

TOVERIN KIRJAKAUPPA

Myy kaikkea hyö-
dyllistä kirjal-
lisuutta.

Kirjaluettelo lähe-
tetään vapaasti
pyydettyessä

TOVERI

Box 99 Astoria, Ore.

MINNEAPOLIN

s. s. o. käsityöseura kokoontuu joka
torstai kello 2½ p. p. talollaan, 1317
Western Ave. N. Kaikki tervetuloa.

KENKIX

jotka tyydyttävät kaikkia.
Jos haluatte sopivia, kes-
täviä ja samalla aistikkaita
kenkiä, tulkaa katso-
naan meidän jälkineva-
rastoamme. Me voimme
tyydyttää teitä.

Bee Hive